

ANIMATOR W SIECI - BUDOWANIE PARTNERSTW

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury
w ramach Programu Bardzo Młoda Kultura 2016-2018

PO CO TA ROBOTA?

„Gdy ludzie odkryją to, czym dysponują, znajdują siłę.
Gdy ludzie tworzą nowe połączenia i relacje, umacniają się.
Gdy ludzie stają się bardziej twórczy razem, wykorzystują
swoją siłę do rozwiązywania problemów i realizacji marzeń”

KROK-PO-KROKU

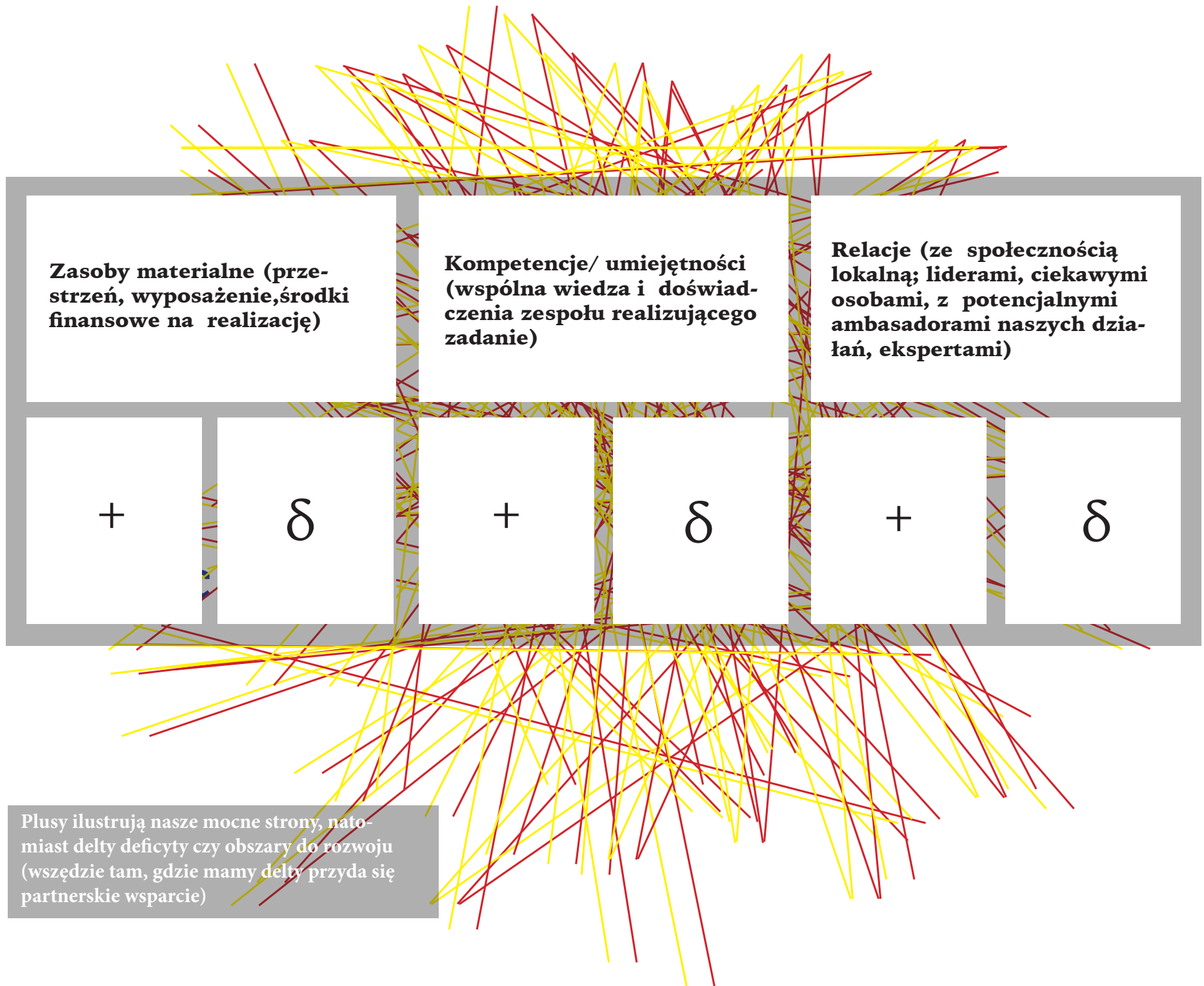
1. Planując pozyskiwanie partnerów i funkcjonowanie w sieci, musimy wrócić do **naszej bazy** - czyli nas samych i spróbować zobaczyć swoją organizację/ instytucję, realizującą zadania - oczami naszych potencjalnych partnerów. Głównie od nas zależy, co zobaczą partnerzy więc poświęćmy czas, żeby dobrze przygotować się do spotkania

a. Spróbujmy w dwóch zwięzłych zdaniach określić **kim jesteśmy/ co robimy** oraz doprecyzujmy naszą misję.

b. Dobrze jest przypomnieć sobie cele strategiczne i te pomniejsze. Za chwilę będziemy szukać obszarów wspólnych interesów (spraw do załatwienia) więc, aby się dobrze zrozumieć warto poświęcić chwilę i zastanowić się nad naszą „**wizytówką**”. Korzystając z niej będziemy się przedstawiać osobom z różnych środowisk. Tutaj trzymamy się zasady im prościej tym lepiej.

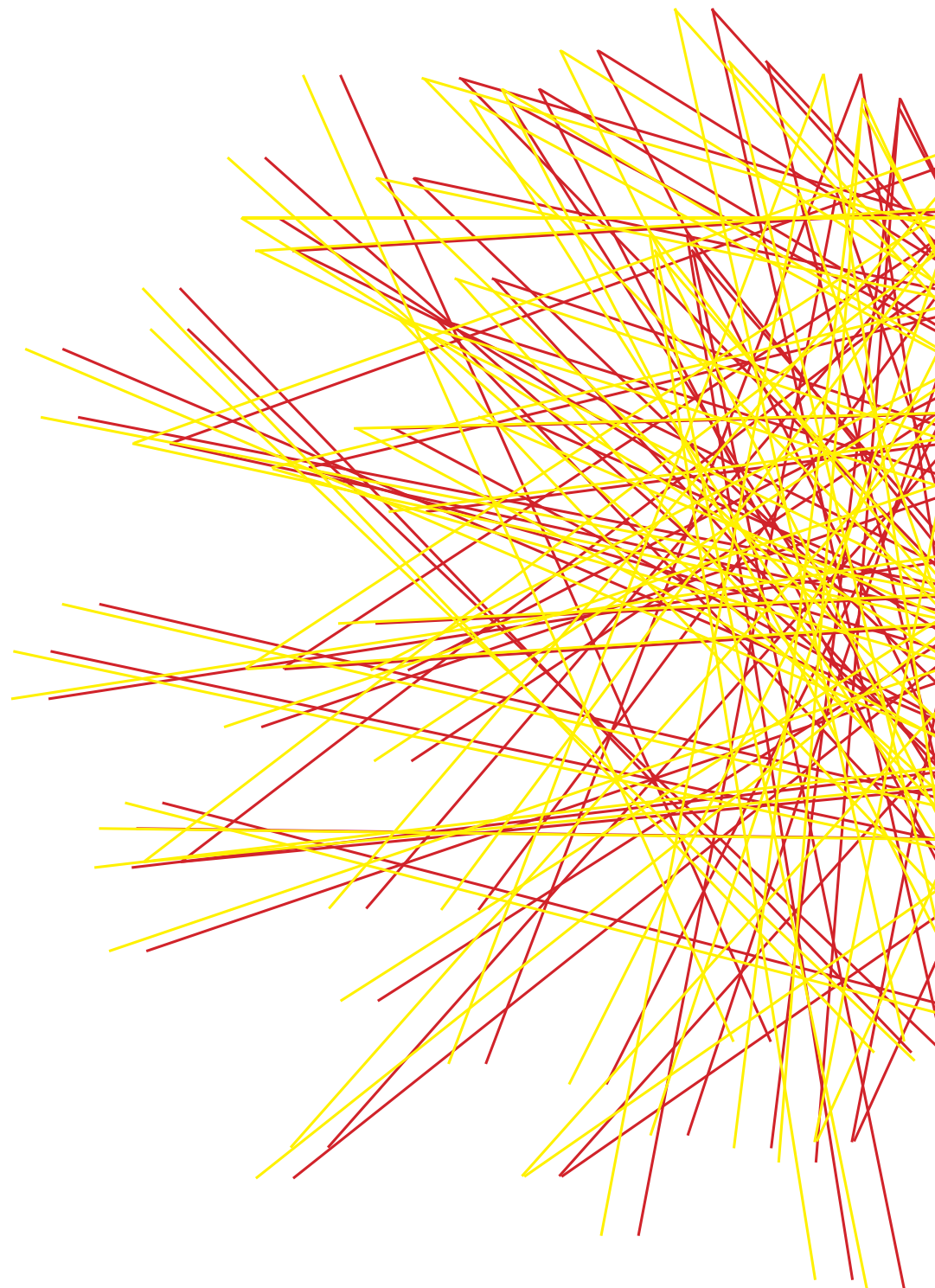
c. Partnerów (ambasadorów, sojuszników) będziemy zapraszać do współpracy, myśląc o konkretnym programie/projekcie. Planując poszczególne działania przyjrzyjmy się **jakimi zasobami już dysponujemy**: jakie są nasze mocne strony, w jaki sposób my możemy służyć pomocą i wsparciem, a czego będziemy potrzebować. W tym zadaniu pomoże nam przeanalizowanie i uzupełnienie tabelki.

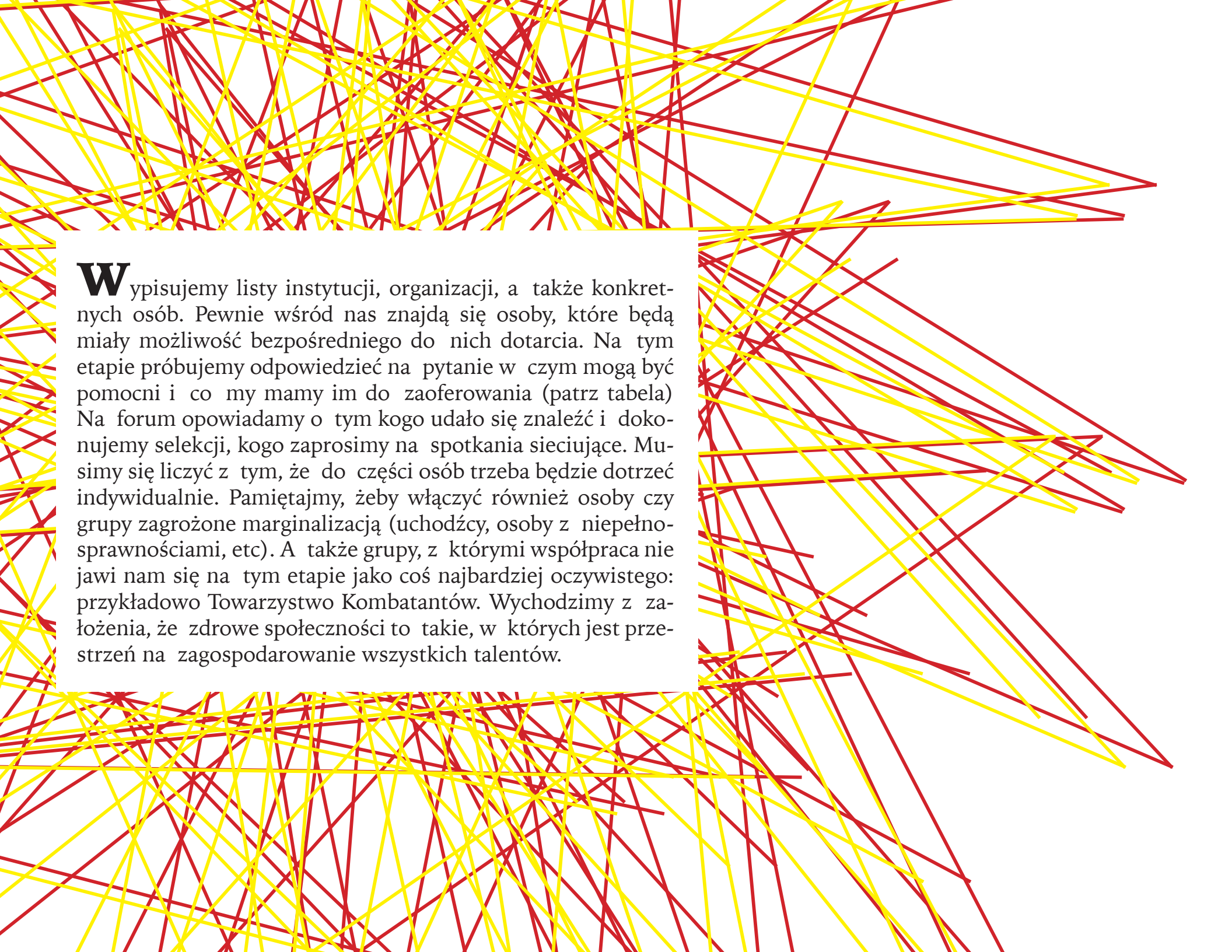

2. Teraz rozpoczynamy pracę nad konkretnymi projektami. Spróbujmy zwizualizować planowane działania, nanosząc je na mapę obszaru, który nas interesuje np. **mapa jednego osiedla**. Postarajmy się, aby w sposób niewykluczający zobaczyć wszystkie potencjały, jakie w nim drzemią. Podzielmy nasz zespół na grupy i stwórzmy listy potencjalnych adresatów i partnerów/sojuszników działań.

- lokalni liderzy, ciekawe postacie
- organizacje pozarządowe
- organizacje artystyczne: zespoły rockowe, grupy taneczne, grupy teatralne etc.
- społeczne grupy wsparcia, grupy i inicjatywy charytatywne, grupy kościelne
- organizacje szkolne; komitety rodziców
- organizacje młodzieżowe: młodzieżowe rady gminy, harcerstwo
- grupy kategoriałne; kluby sportowe, samochodowe lub motocyklowe, kluby ogrodnicze, grupy zajmujące się recyklingiem, grupy pisarzy, kluby książki.
- instytucje społeczne (MOPR, świetlice środowiskowe, szkoły specjalne, etc.) i instytucje kultury
- lokalni przedsiębiorcy
- nieformalne sieci wsparcia: sieci pokrewieństwa, nieoficjalne, grupy sąsiedzkie, bliscy i przyjaciele,
- znane osoby mieszkające lub pochodzące z tego terenu

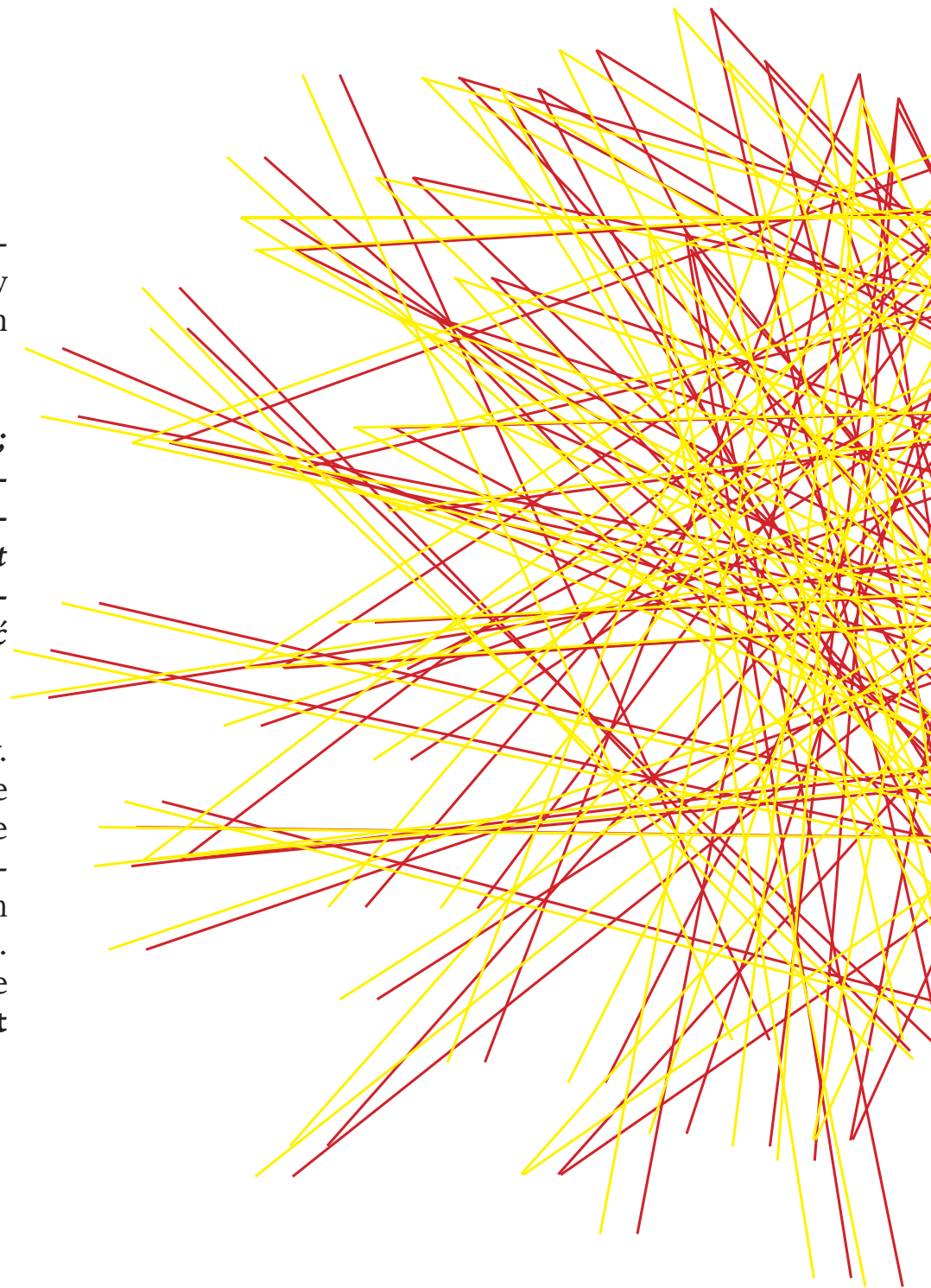

Wypisujemy listy instytucji, organizacji, a także konkretnych osób. Pewnie wśród nas znajdą się osoby, które będą miały możliwość bezpośredniego do nich dotarcia. Na tym etapie próbujemy odpowiedzieć na pytanie w czym mogą być pomocni i co my mamy im do zaoferowania (patrz tabela) Na forum opowiadamy o tym kogo udało się znaleźć i dokonujemy selekcji, kogo zaprosimy na spotkania sieciujące. Musimy się liczyć z tym, że do części osób trzeba będzie dotrzeć indywidualnie. Pamiętajmy, żeby włączyć również osoby czy grupy zagrożone marginalizacją (uchodźcy, osoby z niepełnościami, etc). A także grupy, z którymi współpraca nie jawi nam się na tym etapie jako coś najbardziej oczywistego: przykładowo Towarzystwo Kombatantów. Wychodzimy z założenia, że zdrowe społeczności to takie, w których jest przestrzeń na zagospodarowanie wszystkich talentów.

3. Organizujemy spotkanie, jego celem będzie poznanie interesów przybyłych osób, reprezentantów mieszkańców, organizacji, instytucji w kontekście ich pracy oraz najbliższej okolicy.

„Wątek troski/opieki obecny jest w każdej społeczności; w każdej społeczności są ludzie, którzy będą gotowi podjąć działania w sprawach, uznawanych przez nich za ważne w ich wspólnym życiu. W momencie, kiedy przedmiot troski stanie się widoczny i słyszalny, wówczas coraz więcej ludzi może znaleźć wspólny mianownik i zjednoczyć się w działaniu.”

Spotkanie nie powinno trwać dłużej niż 1,5-2 godziny. Musimy się zatem dobrze przygotować, żeby optymalnie wykorzystać poświęcony nam czas. Na początek zwięźle przedstawmy siebie, nasz cel i ramy programowe działań. Powiedzmy dlaczego znaleźliśmy się w takim gronie i jak będzie wyglądała praca przez najbliższe 1,5h. Proponujemy podział na maksymalnie 8-10 osobowe grupy robocze i zastosowanie **narzędzia, jakim jest burza mózgów oraz metoda dwóch rombów.**

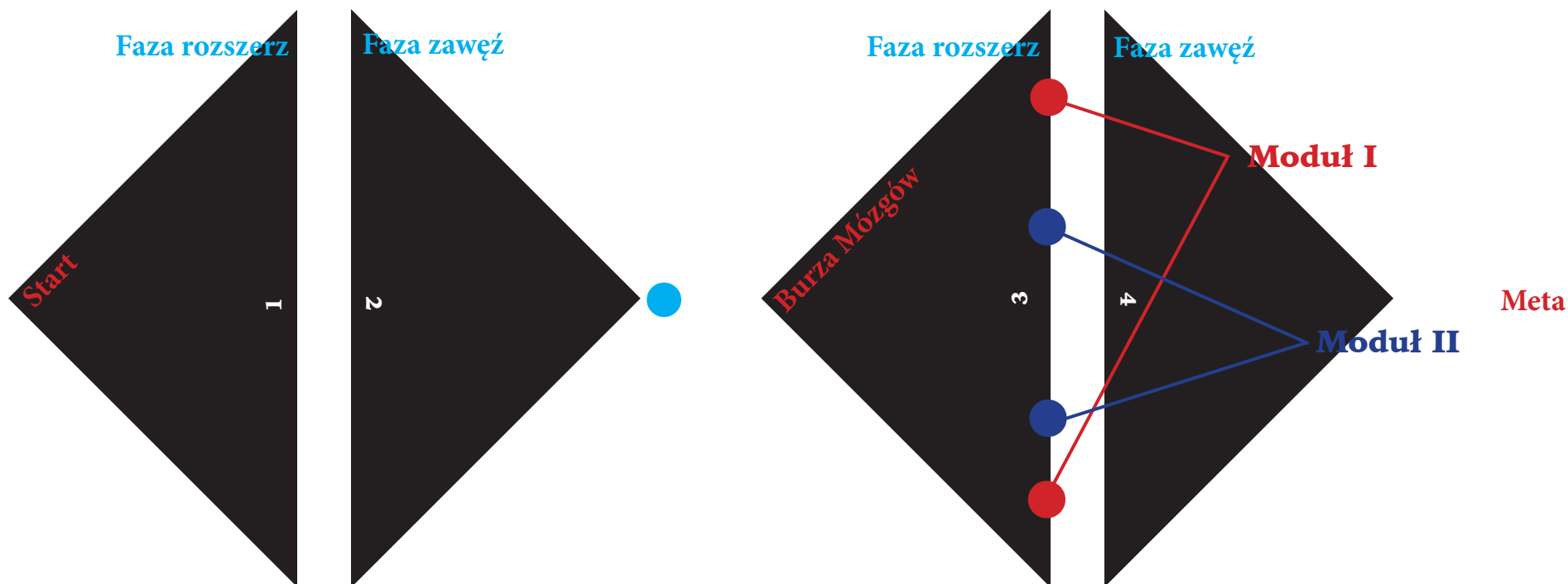

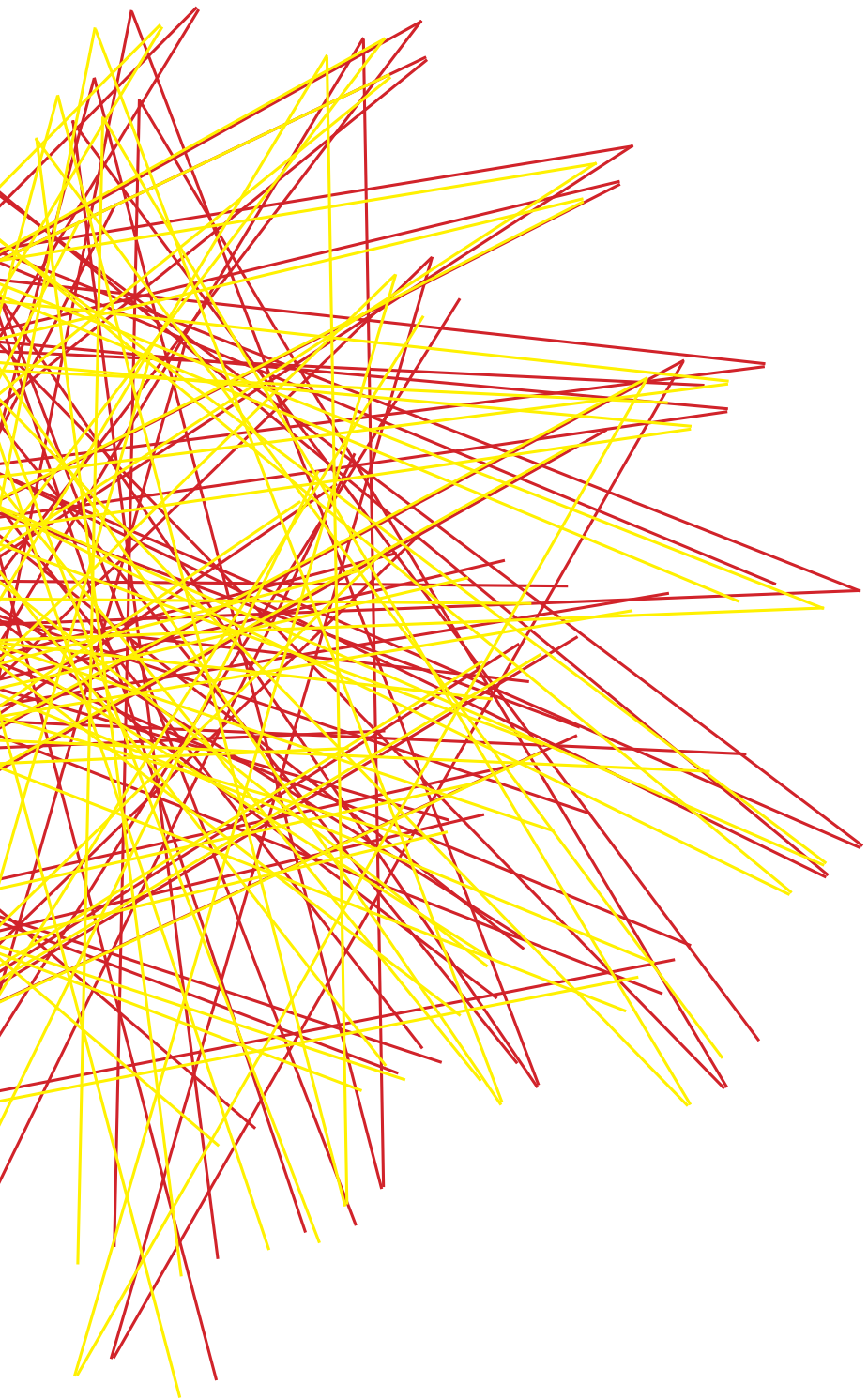
Burza mózgów (główne zasady)

- nie krytykujemy (nie ma głupich pomysłów)
- dajemy zwięzłe hasłowe odpowiedzi na zadany temat
- tworzymy na ilość i na czas
- każdy głos się liczy; mówimy po kolei i słuchamy się nawzajem
- wszystkie pomysły zapisujemy

Polecamy zrobić próbną burzę mózgów np. 10 niestandardowych zastosowań dla: szkoły/ biblioteki/ grupy kombatanckiej - na rzecz społeczności lokalnej

1. Generujemy listę wyzwań
2. Zawężamy wyzwania/problemy: czy i dlaczego to kluczowy problem?
3. Generujemy rozwiązania (burza mózgów)
4. Grupujemy rozwiązania i wybieramy te, które możemy zrealizować

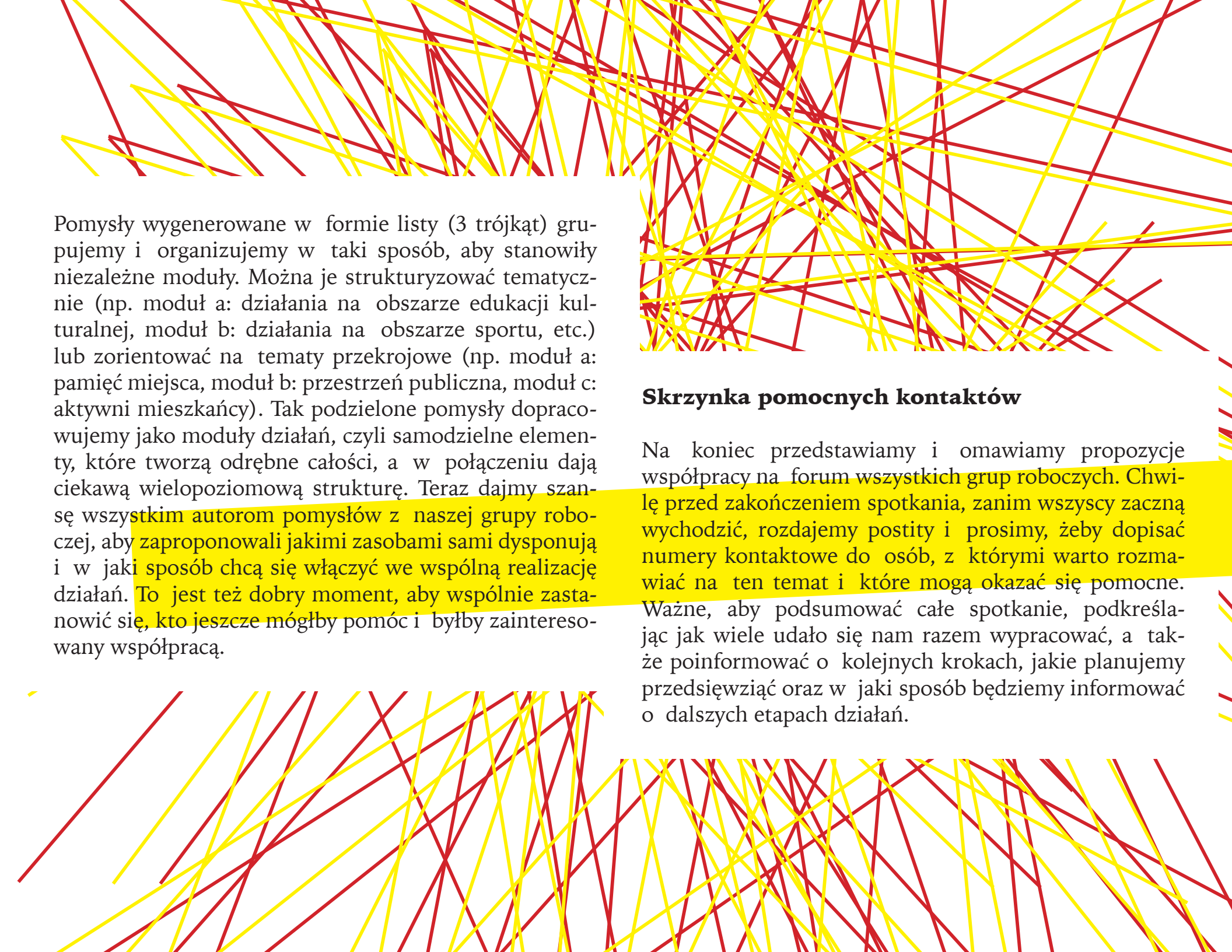
1 faza (rozszerz) wspólnie tworzymy listę wyzwań do zagospodarowania w naszej najbliższej okolicy.

Przykłady: niedostateczna liczba miejsc zabaw dla dzieci, brak oferty dla nastolatków czy młodych dorosłych, niezagospodarowane przestrzenie wspólne etc. Listę tworzymy według reguł burzy mózgów.

2 faza (zawęż) przyglądamy się naszej liście i zastanawiamy się, który problem jest dla nas kluczowy (co jest główną przyczyną, a co objawem) i czy jesteśmy w stanie i chcemy się właśnie nim zająć w ramach naszego projektu?

Drugi romb pomoże nam opracować listę potencjalnych rozwiązań, dla wybranego przez nas wyzwania. Ważne, żebyśmy tworząc tę listę, odeszli od “klienckiej postawy” i zamiast twierdzić, że ktoś powinien nam to zapewnić, szukali pomysłów w ramach możliwości naszej sieci (infrastruktury, kompetencji, relacji) - patrz tabela.

Dobrze, aby w każdej z podgrup roboczych była osoba z naszej instytucji/organizacji, która będzie facylitować pracę zespołową i na bieżąco opowie o naszych pomysłach na działania.

Pomysły wygenerowane w formie listy (3 trójkąt) grupujemy i organizujemy w taki sposób, aby stanowiły niezależne moduły. Można je strukturyzować tematycznie (np. moduł a: działania na obszarze edukacji kulturalnej, moduł b: działania na obszarze sportu, etc.) lub zorientować na tematy przekrojowe (np. moduł a: pamięć miejsca, moduł b: przestrzeń publiczna, moduł c: aktywni mieszkańcy). Tak podzielone pomysły dopracowujemy jako moduły działań, czyli samodzielne elementy, które tworzą odrębne całości, a w połączeniu dają ciekawą wielopoziomową strukturę. Teraz dajmy szansę wszystkim autorom pomysłów z naszej grupy roboczej, aby zaproponowali jakimi zasobami sami dysponują i w jaki sposób chcą się włączyć we wspólną realizację działań. To jest też dobry moment, aby wspólnie zastanowić się, kto jeszcze mógłby pomóc i byłby zainteresowany współpracą.

Skrzynka pomocnych kontaktów

Na koniec przedstawiamy i omawiamy propozycje współpracy na forum wszystkich grup roboczych. Chwilę przed zakończeniem spotkania, zanim wszyscy zaczną wychodzić, rozdajemy postity i prosimy, żeby dopisać numery kontaktowe do osób, z którymi warto rozmawiać na ten temat i które mogą okazać się pomocne. Ważne, aby podsumować całe spotkanie, podkreślając jak wiele udało się nam razem wypracować, a także poinformować o kolejnych krokach, jakie planujemy przedsięwziąć oraz w jaki sposób będziemy informować o dalszych etapach działań.

BIBLIOGRAFIA

Rozwój społeczności w oparciu o zasoby - Model ABCD w praktyce,
Tytuł oryginału: Asset Based Community Development. When people care enough to act, 2nd edition,
Wydawnictwo: Community Development Foundation,
Redaktor serii: Paweł Jordan,
Redaktor naukowy: dr Bohdan Skrzypczak,
Tłumaczenie: Alicja Unterschuetz

Alan Barr, Stuart Hashagen, Jak osiągnąć lepszy rozwój społeczności.
Podręcznik do planowania i ewaluacji MODEL ABCD

Alan Barr, Jane Dailly, Podręcznik do nauki ewaluacji i planowania
w rozwoju społeczności LEAP, Centrum Aktywności Lokalnej, Warszawa

Actors of Urban Change, Program Documentation,
Collective Mind Mapping, Face-to-face meetings

→ http://www.bosch-stiftung.de/content/language2/downloads/AoUC-Book_klein.pdf

Dostępne na licencji CC 3.0 by-sa

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury
w ramach Programu Bardzo Młoda Kultura 2016-2018

